Mette Bocks nytårstale

Taler
Mette Bock
Kulturminister

Dato
9. januar 2017

Omstændigheder
Kulturministerens nytårstale bliver nogle år holdt før nytår og ande år efter nytår. Talen er navngivet efter det år, som talen behandler.

Vi har lige oplevet en af de store årligt tilbagevendende begivenheder i Danmark.

Ved nytår og ved juletid samles vi og minder hinanden om, hvad der virkelig betyder noget for os:

Familie, venner og fællesskab.

Vi har tændt lys, vi har spist sammen, og vi har sunget.

I min familie synger vi rigtig meget.

Kulturen samler os. Den er vaner, den er sange, og den er ritualer, som former vores fællesskab og har gjort det igennem århundreder.

I min familie plejer vi at sige, at hvis man synger sammen, så kan man ikke skændes bagefter. Så jeg synes, at vi skal synge noget mere.

Så kulturen, den er bredt forstået fundamentet for vores samfund. Og dermed er kulturen også fundamentet for vores folkestyre.

Demokratiet hviler nemlig på en klangbund af fælles forståelse af, hvad det hele går ud på.

Men kulturen kan også noget helt andet.

Og så kalder vi den for kunst.

Kunsten udfordrer os. Den er sjældent dér, hvor flertallet er. Den kan provokere os, gøre os vrede, og nogle gange kan den skille os ad.

Vi kan blive så rygende uenige om for eksempel Michael Kviums malerier, om Lars von Triers film eller om Christian Lollikes teaterstykker.

Og det er godt! For vi skal ikke være enige om det hele. Kunsten skal rykke os, så vi kommer videre. Så vi bliver klogere på os selv, på hinanden og på verden.

Det er også med til at skabe fundamentet for vores demokratiske samfund, for nok er der meget, vi skal være enige om, men vi skal også kunne være uenige – uden at det splitter os ad.

Folkestyret lever kun, hvis det er fyldt med aktive, myndige borgere, som tager ansvar – både for sig selv, men også for familien og for fællesskabet.

Det kræver både enighed om det bærende – og vilje til at have en holdning og tage diskussionen om det, som vi måske ikke er enige om.

Så det kræver både en bred og en samlende kultur på den ene side – og en fremragende, banebrydende, provokerende kunst, der sigter mod stjernerne, på den anden.

Danskerne interesserer sig heldigvis for begge dele.

Lad mig give et eksempel: Lige for øjeblikket dukker der rigtig mange læseklubber op overalt i landet. De skyder op som paddehatte. Her mødes mennesker over en god diskussion om en fagbog eller en roman, som interesserer dem.

De vil gerne læse noget godt. Men de vil også kunne mødes ansigt til ansigt, se hinanden i øjnene og dele deres oplevelser og tage diskussionen.

Det gjorde danskerne også for hundrede år siden. Så noget kan faktisk blive så gammeldags, at det bliver moderne igen.

Og det sker lige midt i den digitale tid, vi lever i nu, hvor både kunst, film og

bøger er tilgængelige 24-7 på tablets og smartphones.

Alligevel så vælger danskerne at rejse sig fra sofaen og gå ud at suge til sig af kulturen. Både alene, men også sammen med andre.

Det personlige møde mellem mennesker, det betyder altså meget for os, ligesom det har gjort altid. Og der er ikke noget bedre end at mødes om en kulturel oplevelse eller kunstnerisk opførelse af en eller anden art.

Derfor har kunstmuseerne aldrig haft flere gæster end nu.

Derfor sælges der flere biografbilletter end nogensinde. Og selvom 2016 var et mindre velbesøgt år for lige præcis dansk film, så står vi stadig på et fantastisk højt niveau, i forhold til hvor få vi er i det her land.

Det er også derfor, at foreningerne og idrætslivet stadig har så utroligt mange medlemmer, der frivilligt møder op og gør en forskel, fordi at de kan se, at det giver mening. Både når det regner og sner, eller når solen skinner.

Det danske kulturliv står stærkt, fordi vi danskere bakker op om det. Det er os, der skaber det. Det er os, der bærer det.

Det betyder meget. Også internationalt. Her har Danmark en særstilling i forhold til vores størrelse.

Jeg vil gerne give tre eksempler, som bare er tre små eksempler på alt det, vi kan komme til at opleve i 2017:

Aarhus og Region Midtjylland skal for eksempel være europæisk kulturby. Det er en kæmpestor ære og en meget stor mulighed for hele landet.

Danmark skal også være en del af Nordic Matters kulturfestivalen i London, som sætter fokus på Nordens helt særlige kultur.

Og endelig, så skal Danmark og Japan møde hinanden i en stor kultursatsning, fordi det i år er 150 år siden, vi oprettede forbindelser de to lande imellem.

Jeg glæder mig til at deltage i alle tre begivenheder. Og i det hele taget til at

deltage i rigtig mange kulturbegivenheder i de kommende år.

Som nytiltrådt kulturminister, så vil jeg bygge videre på de mange gode takter, der allerede er i dansk kultur.

Men jeg vil også tillade mig at gå lidt udogmatisk til værks.

Hvis vi skal styrke kulturen, så skal vi bruge midlerne bedst muligt.

Der er ingen grund til at støtte det, som selv kan stå.

Statens støtte skal være en fødselshjælper. Den skal ikke stille sig i vejen for markedet eller for civilsamfundet og alt det gode, der foregår dér. Statens støtte skal være der for at understøtte, men ikke for at overstyre.

Vi skal fjerne snubletråde og yde hjælp til selvhjælp.

Og så tror jeg, at det er meget vigtigt, at vi prioriterer de nye talenter og de helt store kunstnere. Dét som vi har brug for, men som ikke nødvendigvis kan klare sig alene på markedets betingelser.

Vi skal også sørge for, at den kulturelle dannelse gives videre til børn og unge. Vi skal tage dem i hånden, ikke bare i skolen, men også som forældre.

Det, som er selvfølgeligt for os, skal gøres relevant for nye generationer, og de skal langsomt introduceres til det igennem deres opvækst.

Men allervigtigst, så kræver en levende kultur levende og engagerede borgere.

Staten kan støtte nok så meget, men hvis ikke vi som danskere selv tager kulturen og kunsten til os, så bliver den aldrig levende. Så er det, der står tilbage tomme museer, tomme biblioteker og tomme teatre.

Så jeg vil slutte min tale med en opfordring til alle herude i det dejlige land, som vi lever i, om at tage kulturen og kunsten alvorligt og selv komme op af sofaen, selv komme ud af hullerne og opsøge og være medskabende i forhold til hele det brede, kulturelle billede.

Så med en vending fra Dronningen vil jeg næsten sige:

”Danskerne bevare kulturen!"

Mange tak.

Kilde
Manuskript tilsendt fra taler

Kildetype
Digitalt manuskript

Tags
Liberal Alliance, Nytårstale

Relateret
Mette Bocks nytårstale
29. december 2017

URI
https://www.dansketaler.dk/tale/kulturens-nytaarstale